

6 Σεπτεμβρίου 1955, «η νύχτα των κρυστάλλων» - Η επιχείρηση ενός νέου ξεριζωμού του Ελληνισμού από την Πόλη

Οι δείκτες του ρολογιού δείχνουν 6 μ. μ. και το ημερολόγιο 6 Σεπτεμβρίου 1955.

Ο Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης ζει μια εφιαλτική νύχτα, που σημάδεψε για μια ακόμη φορά την συρρίκνωση του Ελληνισμού της Βασιλεύουσας.

Τα Σεπτεμβριανά γεγονότα της Πόλης, όπως ονομάστηκαν, μας οδηγούν στο μεγάλο εθνικό θέμα της Κύπρου.

Τον Απρίλιο του 1955, ο Ελληνισμός της Κύπρου έχει κηρύξει ένοπλο αγώνα κατά της Βρετανίας για την ανεξαρτησία του. Η βρετανική διπλωματία για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της, καθοδηγεί την Τουρκία εξάπτοντας τον τουρκικό φανατισμό, σαν αντίβαρο στον δίκαιο αγώνα του κυπριακού λαού. Ένα θέμα ανύπαρκτο, μερικά χρόνια πριν για την τουρκική διπλωματία, γίνεται ξαφνικά κυρίαρχο θέμα και αρχίζει να απασχολεί τις λαϊκές μάζες. Η Τουρκία πλημμυρίζει από παραρτήματα της οργάνωσης. «Η Κύπρος είναι τουρκική» με αρχηγό τον Χικμέτ Μπιλ δικηγόρο – αρθρογράφο της εφημερίδας «Χουριέτ».

Προετοιμασίες

Η γνωστή παραπληροφόρηση για την Ελλάδα και το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ξεπερνούσε κάθε λογική. Εντός του Αυγούστου του 1955 η Βρετανία συγκαλεί στο Λονδίνο τριμερή διάσκεψη με συμμετοχή της Ελλάδας και της Τουρκίας για το κυπριακό. Η Ελλάδα ζει άλλο ένα δράμα. Ο πρωθυπουργός Αλέξανδρος Παπάγος έχει καταρρεύσει από σοβαρή ασθένεια, οι δύο αντιπρόεδροι της κυβέρνησης Παναγιώτης Κα-

νελλόπουλος και Στέφανος Στεφανόπουλος δεν έχουν τη δυνατότητα πρωτοβουλιών. Ο τότε υπουργός Εξωτερικών της Μ. Βρετανίας Χάρολντ Μακ Μίλαν συμβουλεύει τον Τούρκο συνάδελφό του Φατίν Ρουστου Ζορλού, η χώρα του να προχωρήσει σε «εντονότερη δράση» για να αποδειχθεί διεθνώς η αποφασιστικότητά της να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της.

Το μήνυμα φτάνει στην Άγκυρα νωρίς στις 6 Σεπτεμβρίου.

Έτσι αρχίζει η εφαρμογή ενός σατανικά σχεδιασμένου, ολοκληρωμένου σχεδίου, που απέβλεπε αφενός στον ξεριζωμό του εναπομείναντος Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης, αφετέρου να δείξει τη δήθεν αγανάκτηση του τουρκικού λαού για τη στάση της Ελλάδος στο κυπριακό.

Η Αφορμή

Στον κήπο του υποτιθέμενου σπιτιού του Κεμάλ Ατατούρκ, στη Θεσσαλονίκη, τοποθετείται εκρηκτικός μηχανισμός που δεν προκάλεσε καμία σοβαρή ζημιά πέρα από τη θραύση μερικών τζαμιών.

Η τοποθέτηση του εκρηκτικού μηχανισμού σύμφωνα με το βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης που εκδόθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 1955, τοποθετήθηκε από τον φύλακα του σπιτιού, τον Χασάν Μεχμέτογλου, ο οποίος τον παρέλαβε από τον φοιτητή τότε Οκτάϊ Εγκίν, κατοπινό διευθυντή της τουρκικής ασφάλειας και νυν νομάρχη Νέβσεχिर της Καππαδοκίας. Η συνέχεια του σχεδίου πλέον, εξελίχθηκε στην Κωνσταντινούπολη και τη Σμύρνη.

Τα γεγονότα

Στις 6 μ.μ. της 6ης Σεπτεμβρίου 1955, ξεκινάει μεγάλο συλλαλητήριο στην πλατεία Ταξίμ του Πέρα. Οργανωτές οι φοιτητικές ενώσεις, «αγανακτισμένοι πολίτες» και όργανα της τάξης με πολιτικά, που αποτελούν και τους συμμετέχοντες. Σε λίγο φτάνουν και οργανωμένες ομάδες από διάφορα σημεία της ανατολής και της Θράκης με λεω-

φορεία και φορτηγά. Τα σύνθημα του συλλαλητηρίου δόθηκε με την έκδοση εκτάκτου παραρτήματος της εφημερίδας Ισταμπούλ Εξπρές: «Οι Έλληνες έβαλαν βόμβα στο σπίτι του Πατέρα μας», έγραφε σε οκτάστηλο.

Ο οργανωμένα μεταφερόμενος αγανακτισμένος λαός έχει μαζί του τους σιδερένιους λοστούς, ρόπαλα, μαχαίρια και καθέτι που θα βοηθούσε στην καταστροφή. Άτομα του υποκόσμου, φοιτητές και ρακένδυτος όχλος ξεχνούνται στις διάφορες συνοικίες της Πόλης όπου μένουν Ρωμιοί και υπάρχουν καταστήματα και εκκλησίες. Ακολουθούν ώρες δαντικής κόλασης. Τα συνθήματα «σπάστε, γκρεμίστε, είναι των γκιαούρηδων, θάνατος στον Μακάριο, η Κύπρος είναι τουρκική», δονούν την ατμόσφαιρα.

Την πρώτη επίθεση την δέχεται το ιστορικό ελληνικό καφενείο «Επτάλοφος» στην πλατεία Ταξίμ. Σε λίγα λεπτά, τζάμια, καρέκλες, τραπέζια, ψυγεία, γίνονται μία άμορφη μάζα που διασκορπίζεται στην είσοδο της μεγάλης λεωφόρου του Πέρα.

Σε λίγες ώρες όλη η λεωφόρος είναι αδιαπέραστη. Τα κατεστραμμένα καταστήματα και σπίτια, θυμίζουν πόλη βομβαρδισμένη. Οι επικεφαλής των διαδηλωτών έχουν στα χέρια τους καταλόγους σπιτιών και καταστημάτων που ανήκουν σε Έλληνες, που ήδη έχουν σημαδευτεί με ένα σταυρό.

Δεκάδες Έλληνες πολίτες και κληρικοί κακοποιούνται. Εβδομήντα τρεις εκκλησίες λεηλατούνται και παραδίδονται στις φλόγες. Είκοσι έξι ελληνικά σχολεία καταστρέφονται. Τέσσερις χιλιάδες τριακόσια σαράντα ελληνικά καταστήματα επίσης καταστρέφονται και λεηλατούνται. Δύο χιλιάδες εξακόσια σπίτια Ελλήνων παραδίδονται στην πρωτοφανή λύσσα του όχλου. Τα γραφεία και τα πιεστήρια των τριών ελληνικών εφημερίδων ρημάζονται.

Είκοσι ένα ελληνικά εργοστάσια γίνονται μάζα και οι μηχανές πετιούνται στους δρόμους. Οι πατριαρχικοί τάφοι στον αυλόγυρο της ιεράς μονής της Ζωοδόχου Πηγής σπάζονται και ξεθάβουν τα οστά των νεκρών. Στο νεκροταφείο του Σισλί αφού έχουν καταστρέψει τους τάφους που είναι καλλιτεχνικά αριστουργήματα, ξεθάβουν πτώματα και με μανία τα μαχαιρώνουν και τα τεμαχίζουν.

Στη μονή της Ζωοδόχου Πηγής, της γνωστής Βαλουκλιώτισσας, ο 90χρονος μοναχός Χρυσανθος Μαντάς καίγεται ζωντανός.

Συνολικά ο Ελληνισμός της Πόλης θρηνεί είκοσι ανθρώπινες ζωές. Στη Σμύρνη καταστρέφουν το ελληνικό περίπτερο στη Διεθνή Έκθεση και το πυρπολούν. Οι διαδηλωτές καταστρέφουν και λεηλατούν τα σπίτια των Ελλήνων αξιωματικών που υπηρετούν στο ΝΑΤΟ και κακοποιούν αυτούς και τις γυναίκες τους.

Όταν έχει τελειώσει το πρόγραμμα καταστροφής, ακούγεται το σύνθημα: «Σήμερα ο βίος σας, αύριο η ζωή σας», που σπέρνει τον πανικό στον ήδη θανάσιμα λαβωμένο Ελληνισμό της Πόλης. Την άλλη μέρα, ο τότε πρόεδρος της αξιωματικής αντιπολίτευσης και συνυπογράφων την περίφημη πλέον «Συνθήκη φιλίας Ελλάδας – Τουρκίας το 1930», ο Ισμέτ Ινονού, λέει για τα γεγονότα: «Είναι καλό που το κόμμα μας δεν αναμείχθηκε στα γεγονότα, όμως οι εκδηλώσεις αυτές ήταν πολύ καλά οργανωμένη εθνική ενέργεια και ωφέλιμη για να καθαρίσει η χώρα μας από το ρωμέϊκο στοιχείο, που είναι ένας βραχνάς».

Στις 14 Σεπτεμβρίου 1955, ο Άγγλος δημοσιογράφος της «Daily Mail» Νοέλ Μπάμπες, έγραφε:

«Ο ιερέας της εκκλησίας του Γενή Μαχαλά αφού γυμνώθηκε, δέθηκε σε ένα φορτηγό και τον γυρνούσαν στους δρόμους όπου το πλήθος τον έφτυνε. Από όσα είδα και άκουσα, δε μου μένει καμία αμφιβολία ότι η επίθεση του τουρκικού όχλου κατά των ελληνικών περιουσιών έχει προμελετηθεί και προετοιμαστεί με επιμέλεια».

Ο Ελληνισμός της βασιλεύουσας έχει πλέον, μετά κι από αυτά τα γεγονότα που έμειναν ατιμώρητα και από τη Μητέρα Πατρίδα αλλά και από τους διεθνείς οργανισμούς, το καταλυτικό συναίσθημα της ανασφάλειας. Η μοίρα της Πολίτικης Ρωμοσύνης είναι πολύ σκληρή.

- Το 1922. Μικρασιατική καταστροφή. Φυγή 120.000 Κωνσταντινουπολιτών.
- Το 1928. Η πυρκαγιά των Τατάβλων που αποτέφρωσε τα Ελληνικά Τατάβλα.
- Το 1941. Η στρατολόγηση των είκοσι ηλικιών.
- Το 1942. Ο περίφημος φόρος περιουσίας.
- Το 1955. Ο τυφώνας των Σεπτεμβριανών που έκανε σκόνη προσπάθειες και κόπους μιας ζωής, γονατίζει τον Ρωμιό, δεν αντέχει άλλο.
- Το 1964, οι απελάσεις δίνουν τη χαριστική βολή.

Ο Ελληνικός πληθυσμός που αριθμούσε 350.000 ψυχές πριν από το 1922, σήμερα μετριέται σε μερικές χιλιάδες, ούτε όσες τα δάχτυλα του ενός χεριού. Έτσι η Βασιλεύουσα ερήμωσε, τραυματίστηκαν καιρία οι ρίζες της, χάνει τον Ελληνισμό της, που σκόρπισε στον δρόμο της προσφυγιάς σαν φοβισμένο κοπάδι, προσπαθώντας να αποφύγει τα σπασμένα γυαλιά που απλώθηκαν στους δρόμους από τις καταστροφές των ορδών που ήρθαν από τα βάρη της ανατολής, εκείνη τη νύχτα της 6ης Σεπτεμβρίου 1955.

Η Πόλη έγινε μια επαρχιακή πόλη όπως τώρα συνειδητοποιούν και οι ντόπιοι Τούρκοι που είχαν την τύχη στο παρελθόν να ζήσουν με τους Έλληνες.

Σήμερα η Πατρίδα μας έχει και πάλι την ίδια χώρα απέναντί της, με τον υπερφίαλο ηγέτη τους, ο οποίος προκαλεί και αμφισβητεί την κυριαρχία μας στο Αιγαίο, παραλλήλως έχει δημιουργήσει, με την ανοχή δικών μας κυβερνόντων, γκρίζες ζώνες.

Το χειρότερο όμως πλήγμα της Πατρίδος μας, είναι η νέα συρρίκνωση εξ αιτίας της υπογεννητικότητας, η οποία αγγίζει τα όρια της γενοκτονίας, συνεπεία της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης αλλά και της δυτικής υλιστικής αντίληψης που έχει κατακυριεύσει και τον σύγχρονο Έλληνα, όπου κυριαρχεί ο ατομικισμός και ο ευδαιμονισμός. Μέσα σε όλα αυτά τα προβλήματα έχει προστεθεί και αυτό του μεταναστευτικού με τις όποιες συνέπειες στο διηνεκές.

Γράφει
Ο Ευάγγελος Μαυρογόνατος